

Ochii tăi

Cârdei V. Mariana

Albaștri cum este cerul
sau ca marea schimbătoare,
uneori sunt ca azurul
ce-l privești departe-n zare.

Par un câmp cu albăstrele
- floare de nu-mă-uita,
sunt oglinda vieții tale
- toată frumusețea ta.

Ei reflectă adevărul,
sunt tandri sau visători,
sunt adâncul de lagună,
pot fi triști sau zâmbitori.

Uneori parcă sunt săbii
de oțel lucind sub Lună,
alteori sunt cum e ceața,
reci ca valul în furtună.

Când privirea ta profundă
vrea să semene iubire,
poartă-n ea un zâmbet tandru
ce reflectă fericire.

Flori albastre de cicoare
pe o față zâmbitoare,
sunt întindere de ape
limpezi sau învolburate.

Cu privirea ta celestă
ai făcut să fii iubită,
soțul tău cu ochi albaștri
ți-a răspuns - „Fii fericită!”

Ochii tăi sunt ca safirul
ori albaștri ca topazul,
doi iriși cu flori albastre,
zorele - să uiți necazul.

S-au desprins din curcubeie
arcuite după ploaie
și-s umbriți sub dese gene

de a soarelui văpaie.

Ochii tăi spun adevărul,
mi-e-ndeajuns să te privesc,
draga mea, esti minunată,
trandafiri îți dăruiesc!.

Ai descins dintr-o poveste
de dragoste împlinită,
ești lumina vieții mele
și-ți doresc să fii iubită!